

A vakmisszió szolgálata Gyöngyösön

A

2011. január 22-i szombatnapra máj 19-ig tartó társasjátékunk. Második alkalommal jöttünk Gyöngyösi templomunkba, ahol ismét nagyon szép-vidéki fogadtatásban részesültünk. A korábbi előrejelzések ellenére a csodálatos időben az a napfénytől is az éjszakai kegyelműt élvezhettük. A délelőtti folyamán Erdődy

Viktor hirdette az Igét 1Kor 12:12-27 versei alapján, egyúttal kiemelte a testvéri közösség fontosságát. Ezt követően bőséges ebéddel leptek meg a kedves testvérek, majd átsiettünk a művelődési házba, ahol máj 19-ig Erika testvérnő vezetésevel minden csodálatosan elő volt társasjátékunk, nekünk máj 19-ig valójában csak a saját dolgainkat kellett kipakolni.

A program fél 3-kor kezdődött. Rövid bemutatkozás és bevezető után a gyermekekhez szentünk: egy beszélgetés kapcsán igyekeztünk felkelteni az érdeklődésüket a nem látó emberek iránt. Mindeközben a Gyöngyösi Televízió jelentővő munkáitai vakmisszióunkkal tagjával, Barna Marival és Erdődy Viktorral riportot készítettünk. Ezután egyik látó barátunk gitárral a kezében Istent magasztalta a német tanított kicsiknek és nagyoknak egyaránt. A vendégek pedig egyre csak gyülekeztek, és nagyon meglepődtek, amikor kiderült, hogy a programunk iránt tavalyhoz képest csak nőtt az érdeklődés, hiszen a korábbi látószámot 20 fővel meghaladtuk, vagyis összesen 92 vendég regisztrált a programra.

Az ének után kezdett vette az alkalom mozgalmasabb része: a gyerekek tíz-tíz percet teltettek egy-egy asztalnál, s folyamatosan továbbhaladva sikerült mindenkinek minden asztalnál megismerkedni az ott bemutatott dolgokkal. Késztőltek ismét Braille-írású könyvjelzők Braille-tábla, illetve pick-gép segítségével; lehetett bekétfélt szemmel almát pucolni; kipróbálni a páncélosok tapintás útján való felismerését, illetve dominózni, gyöngyöt fűzni; majd immár nyitott szemmel megismerkedni a vakok életét megkönnyítő eszközökkel. Természetesen most sem maradhatott el a kézzelvezető bemutató, amelynek során látó barátaink bot, illetve vakvezető kutya segítségével keresték ki a felállított akadályokat. A programot ezúttal is a kézzelvezető csörgőlabdájával zárta.

Nagy örömmel számunkra, hogy a vakmisszióval tartott három olyan fiatal segítőt is, akik eddig nem vettek részt a munkánkban, de lelkesedésükkel látták, hogy a továbbiakban is számíthatunk rájuk, s akik utánpótlást jelentenek majd a vakmisszió számára. A nagyszerű helyi szervezőknek köszönhetően maradt némi időnk, és az alkalmon lehetőség nyílt a kézzelvezető beszélgetésre is, amelyre nagy igény mutatkozott a vendégek részéről.

Hazafelé, a buszon, rendkívül jóleső érzés telt el mindannyiunkat, és egy szóval mondhatjuk: a Szentlélek teljes bizonyossággal kísértettünk volt, és az éjszakai járattal el ezt a csodálatos szombatnapot minden jelentővő számunkra.

Â

Erdődy-Szilvia
Erdődy-Szilvia